

Η Ελένη Τορόση τιμήθηκε με το παράσημο του Σταυρού της Αξίας της Ομοσπονδιακής Δημοκρατίας της Γερμανίας

Mai 12th, 2009 | von [D.Zachos](#) | Category: [Bildung & Wissen](#)

Μια Ελληνίδα δημοσιογράφος και συγγραφέας, η Ελένη Τορόση, τιμήθηκε πρόσφατα με το παράσημο του Σταυρού της Αξίας της Ομοσπονδιακής Δημοκρατίας της Γερμανίας, για την προσφορά της στην κοινωνική ένταξη των μεταναστών. Όπως επισημαίνεται σε δημοσίευμα της ιστοσελίδας της Ντόιτσε Βέλε («NB»), η απονομή έγινε στο υπουργείο Επιστήμης, Έρευνας και Πολιτισμού της Βαυαρίας, από τον αρμόδιο υπουργό του ομόσπονδου κρατιδίου Βόλφγκανγκ Χόιμπις.

Η Ελένη Τορόση ήταν μεταξύ των πέντε Γερμανών πολιτών που τιμήθηκαν από τον εκπρόσωπο της χώρας τους και, μιλώντας στη «NB», δήλωσε σχετικά: «Είμαι μία ξένη. Δεν έχω καν τη γερμανική υπηκοότητα» και πρόσθεσε πως «επί 40 χρόνια που είμαι στη Γερμανία, οι Γερμανοί μιλούσαν

πάντα για προσωρινότητα των ξένων και όχι για εγκατάσταση σ' αυτήν τη χώρα. Για ενσωμάτωση των ξένων

Κάτι αλλάζει στη γερμανική κοινωνία

Από την πλευρά του, ο υπουργός Βόλφγκανγκ Χόιμπις επισήμανε τη σημασία που έχει η κοινωνική στράτευση «ατόμων που έχουν ακριβώς αυτή τη σχέση με το εξωτερικό και οι οποίοι προέρχονται από το χώρο της μετανάστευσης».

Άλλωστε, η βράβευση μιας ξένης, χωρίς γερμανικό διαβατήριο, είναι μία ένδειξη ότι κάτι άλλαξε στη γερμανική κοινωνία.

«Πιστεύω ναι, αυτό είναι μια ένδειξη», απάντησε στο σχετικό ερώτημα που της τέθηκε η κ. Τορόση και πρόσθεσε: «Άλλωστε, αυτό φαίνεται και από τις προσπάθειες που γίνονται, τα τελευταία χρόνια, να αναπτυχθεί διάλογος με αλλοδαπούς στη Γερμανία, για την καλύτερη ενσωμάτωσή τους». Σε ό,τι αφορά, εξάλλου, την αιτιολόγηση για την τιμητική διάκριση που της έγινε, εξαιρείται η δημοσιογραφική της εργασία στην εκπομπή του Μονάχου για τους Έλληνες της Γερμανίας και, μετά τη διακοπή της εκπομπής αυτής, στο γερμανικό ραδιόφωνο «Bayerischer Rundfunk».

«Τόσο στα γερμανικά», πρόσθεσε η κ. Τορόση, «όσο και στο ελληνικό πρόγραμμα, τα θέματά μου αφορούσαν τους αλλοδαπούς. Η προσπάθειά μου ήταν να κατανοήσει η γερμανική κοινωνία της πλειονότητας την κοινωνία των μειονοτήτων. Αυτό ήθελα πάντα, όπως επίσης να κάνω γνωστό τον ελληνικό πολιτισμό και την ελληνική λογοτεχνία, στη Γερμανία. Έχω δουλέψει πολύ πάνω σ' αυτόν τον τομέα. Ήθελα, επίσης, να κάνω γνωστή τη γερμανική κουλτούρα και τη γερμανική λογοτεχνία στην Ελλάδα».

Η «επίπονη» επιλογή της γλώσσας

Η επιλογή της γλώσσας είναι το “μοτίβο” που διατρέχει το συγγραφικό της έργο. Έξι παιδικά βιβλία της έχουν εκδοθεί στη Γερμανία, όπως «Paganini» και «Tanz der Tintenfische», το οποίο εντάχθηκε στον κατάλογο του γερμανικού ιδρύματος για την προώθηση της ανάγνωσης. Άλλα έξι κυκλοφορούν στην Ελλάδα. Το τελευταίο, «Η μπαλάντα των πορτοκαλιών», κυκλοφορεί από τις εκδόσεις “Εξάντας”, ενώ από τις εκδόσεις “Πατάκη” εκδόθηκαν – μεταξύ άλλων – τα «Ένα ψάρι στο κακάο» και «Ιουλίτσα και Ρωμαίος».

Από την αρχή, όμως, η συγγραφέας έκανε την επιλογή να γράφει στη γερμανική γλώσσα. Αυτό ήταν και το κλειδί για την πρόσβαση στη γερμανική κοινωνία. «Κρύβει πολύ μόχθο και πείσμα», είπε η κ. Τορόση. «Ήθελα να ενταχθώ πνευματικά, πολιτιστικά, χωρίς να χάσω όμως την ελληνική μου ιδιαιτερότητα και την ελληνική μου περηφάνια. Από την αρχή, προσπάθησα να γίνω καλή στα γερμανικά και πολύ αργότερα ανακάλυψα τον λογοτεχνικό ρυθμό της γλώσσας στα ελληνικά».

Ζώντας ανάμεσα σε δύο κόσμους

Σήμερα, όσο αυτονόητο είναι το ελληνικό πολιτισμικό φορτίο που κουβαλάει, άλλο τόσο αυτονόητα κινείται στη Γερμανία, τη χώρα όπου ζει από το 1968, όταν ήρθε ως φοιτήτρια φιλολογίας. Είχε αφήσει την Ελλάδα μόλις άρχιζε η εφτάχρονη «νύχτα» της δικτατορίας. Τρία χρόνια αργότερα, το 1971, άρχισε να εργάζεται στο «Ελληνικό Πρόγραμμα του Μονάχου», το οποίο είχε καταστήσει μετερίζι του αντιδικτατορικού αγώνα ο ιδρυτής του, Παύλος Μπακογιάννης.

«Έχω σκεφτεί πολύ τις τελευταίες μέρες τον εαυτό μου -είπε η κ. Τορόση-, τα πρώτα χρόνια, τους φόβους μου, την ανασφάλειά μου (...) Σκέφτηκα λοιπόν ότι αυτό είναι ένα βραβείο και για το Ελληνικό Πρόγραμμα του Μονάχου, το οποίο ξεκίνησε το 1964, άρχιζε στις 20.20 και τελείωνε στις εννέα το βράδυ με το τραγούδι ‘Πέρα στους πέρα κάμπους’» και συνόδευσε την πρώτη μεταναστευτική γενιά μέχρι την εποχή που έκλεισε, το 2002».

Όλα αυτά τα χρόνια πηγαίνει σε σχολεία, διαβάζει από τα βιβλία της, συζητάει με τα παιδιά. Πόσο την έχει αποδεχθεί η κοινωνία; «Αισθάνομαι ότι με έχουν αγκαλιάσει και με έχουν παραδεχτεί, αλλά αυτό είναι δίκικο μαχαίρι», απάντησε η κ. Τορόση και πρόσθεσε: «Υπάρχουν και οι στιγμές που σκέφτομαι πως, όπως και να είναι, θα μείνω η αλλοδαπή στη Γερμανία, θα είμαι πάντα η Ελληνίδα στη Γερμανία, ποτέ δεν θα αποβάλω την προφορά που αμέσως παραπέμπει στην Ελληνίδα».

Παραδέχεται, όμως, πως «από την άλλη εισπράττω – ταυτόχρονα – θαυμασμό και παραδοχή από τη γερμανική κοινωνία και τους Γερμανούς φίλους μου». Πάντα, όμως, με τη γνωστή κεντροευρωπαϊκή απόσταση, όπως επισήμανε. «Παρόλο που ζω εδώ 40 χρόνια», συνέχισε η κ. Τορόση, «οι Γερμανοί έχουν δυσκολία να ανοίξουν την αγκαλιά τους. Η τεράστια αγκαλιά ανήκει στους Έλληνες και γενικότερα στους Νοτιοευρωπαίους».

Quelle:ana-mpa

Tags: Eleni Torossi, Η Ελένη Τορόση τιμήθηκε με το παράσημο του Σταυρού της Αξίας της Ομοσπονδιακής Δημοκρατίας της Γερμανίας, Ελένη Τορόση

Kommentar schreiben